

denne Valglov, lave Valgkarteller for at omstyrte den. Det er ganske meningsløst, fuldstændig hen i det vilde at tale om noget saadant, og saadan forholder det sig heller ikke. Det forholder sig saaledes, at man overvejede, om man skulde have Alliance eller ikke, og det var den socialdemokratiske Kongres, der bestemte det; de Radikale kunde i det højeste være nysgerrige med Hensyn til, om man vilde faa Alliancen eller ikke. Der var jo en varm Kamp ved denne Kongres om, hvorvidt man skulde have Alliance. Der blev afgivet, om jeg husker ret, 222 Stemmer for Valgalliancen, men 157 stemte imod den, og først da denne Afstemning havde fundet Sted og Alliancen skulde sluttes, fremkom Undskyldningerne for denne Alliance, og saa dukkede Paastanden angaaende Valgloven op. Man tog Alliancen, sagde man, fordi det ikke kunde gaa an, at ikke disse to Partier søgte at beherske Stillingen under Krigen o. s. v. Krigen, Krigen, Krigen, dette Raab brugte man ustandselig til at smelte dette Læder sammen; det brugte man ustandselig ved Valget rundt omkring i Landet for at søge at redde denne Konstellation. Man talte den Gang ikke meget om Valgloven, Krigen var det mest fremtrædende.

Det ærede Medlem talte lidt om mine Udtalelser om Manøvrerne i Skive. Naar det ærede Medlem vil opholde sig ved mine Udtalelser, maa det ærede Medlem hellere citere mig rigtigt. Jeg har ikke udtalt mig om, hvad der fandt Sted i København, thi det har jeg ikke noget Kendskab til, og hvad jeg ikke har Kendskab til, det taler jeg ikke om. Men jeg talte om Manøvrerne ovre i Skive, og naar der staar i en Lov, at der skal tages Hensyn til, om vedkommende „støtter“ et Parti, saa maa der menes dette, thi ellers kunde man jo sige, som man plejer at sige, tilhører et Parti; men det er ikke det Udtryk, der er brugt, der bruges netop Udtrykket: „støtter et Parti“. Meningen maa da være den, at man virkelig skal følge en saadan Anvisning. Men det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal opholde mig ved; det har jeg udtalt mig om tidligere, og jeg mener ogsaa, at naar det kan lade sig gøre, at en Folketingsmand sidder paa Rigsdagen, er Medlem af et Partis Valgruppe, deltager i alle dette Partis Afgørelser og støtter Partiet Valgperioden igennem, og man alligevel kan optræde paa den Maade, som man optraadte sidst i Skive, har vi her et Punkt, som man

skal se lidt nærmere paa, naar Valgloven nu igen kommer til Behandling.

Om Tallene, som baade Ministeren og det ærede Medlem var inde paa, har jeg udtalt mig i mine indledende Bemærkninger. Ministeren sagde, at jeg havde sagt, at jeg ingen Interesse havde for disse Tal, men at det havde været naturligt, om jeg havde sagt, at jeg syntes ikke om disse Tal, og derfor havde jeg ikke nogen Interesse for dem. Nej, det vilde være ganske forkert at sige saaledes. Jeg synes, det i det hele taget er uheldigt, at saa snart den højtærede Minister skal til at oversætte andre Medlemmers Udtalelser, faar de altid en Karakter, som vedkommende Medlem ikke vil kendes ved. Det vilde være naturligt, om den højtærede Minister vilde holde sig til, hvad der virkelig er blevet sagt, og det, jeg sagde, var, at jeg havde ingen overvættens Interesse for disse Tal. Det er jo nemlig et enkelt Valgs Tal, og man ved jo, at Resultatet kan falde ud paa een Maade ved eet Valg og paa en anden Maade ved et andet. Der er ikke en eneste Rigsdagsmand, ikke en eneste interesseret Politiker i dette Land, ligegyldigt af hvilket Parti, som ikke forud for hvert Valg ved, at der er en halv Snes Kredse, hvor det staar paa Vippen, og hvor Valglykken kan blive baade saadan og saadan, saa det kan blive højst forskellige Forskydninger, der finder Sted. Jeg tror, at man vilde kunne konstruere Valg, hvor en ringe Forskydning vilde give ganske andre Resultater, og hvor Hovedresultatet med Hensyn til Stemmerne i Virkeligheden vilde være nogenlunde det samme. Derfor sagde jeg, at det har ikke overvættens megen Interesse for mig. Derfor pegede jeg ogsaa paa de Kendsgerninger, at der ved Valget i 1913 var 11 Kredse, hvor Majoriteten var under 100, og i 1918 var der 7, deriblandt adskillige Venstrekredse.

Det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) — og Ministeren var inde paa det samme — kom saa ind paa Indbyggertal og Vælgertal og sagde, at disse to Tal krydser hinanden, og det ærede 10de Medlem for Hovedstaden sagde: Der kan man se, hvorledes man den Gang ikke tog Hensyn til det, og sagde det ærede Medlem, saadan er det altid, naar man vil lave saadant noget, saa indhenter Tiden det, og saa kommer det til at se helt anderledes ud, end man har tænkt sig. Det ærede Medlem nikker.